

Danilo Vuksanović

ART LINK

Projekat Kulturnog centra Novog Sada, ART LINK osmišljen je kao razmena umetnika iz Srbije sa umetnicima iz drugih evropskih zemalja, u okviru koje bi svake godine određen broj likovnih stvaralaca iz neke evropske zemlje gostovali u našem gradu, a zatim bili domaćini istog broja naših autora. Ovaj međunarodni simpozijum će za dva puta po 10 dana, koliko će trajati svako gostovanje, predstaviti goste i domaćine-umetnike kroz individualne prezentacije i predavanja, kroz rad u zajedničkom ateljeu, a zatim i kroz grupnu izložbu njihovih novonastalih dela. Takođe je za obe posete planirano i upoznavanje umetnika sa sredinom i umetničkom scenom čiji su gosti, a to sve kroz posete muzejima, galerijama, institucijama kulture, razgovore i lične kontakte. Ove godine, KCNS po prvi put organizuje ART LINK, a prvi partner mu je udruženje likovnih umetnika Haus 10 iz nemačkog grada Furstenfeldbruk (Fürstenfeldbruck). Tokom avgusta 2012. godine, sedam nemačkih umetnika (Stephanie von Hoyos, Stephan Juttner, Ingrid Redlich-Pfund, Gabriele Schröder, HansJürgen Vogel, Stefan Wehmeier i Rosa Zschau), bili su gosti sedam srpskih umetnika (Miloš Vujanović, Nebojša Lazić, Slobodan Knežević, Lazar Marković, Karolina Mudrinski, Ana Novaković i Maja Erdeljanin). Boravili su zajedno u Sremskim Karlovциma na domak Novog Sada, i radili na svojim slikama, crtežima i litografijama (zahvaljujući saradnji sa Centrom za grafiku Novi Sad). Nakon pojedinačnih prezentacija i grupne izložbe u Likovnom salonu KCNS tokom avgusta 2012. godine, ovi umetnici sastaće se ponovo u maju naredne 2013. godine u Furstenfeldbruku i prirediti isti program u galerijskom prostoru i ateljeima udruženja Haus 10. ART LINK ima namjeru da u kontinuitetu predstavlja naše umetnike u svetu, kao i da umetničku scenu iz sveta, savremene trendove i različite pristupe umetnosti približi domaćoj publici, te će nastojati da tokom narednih godina u projekat uključi svaki put nove umetnike i iz naših i iz gostujućih zemalja.

* * *

Unutar ovog susreta umetnika koji ima simboličan karakter *sedam na sedam*, i koji odiše pozitivnim konotacijama *linkovanja* i otkrivanja novih umetničkih polja delovanja, gde se na samom koncu ispostavi da se umetnici bez obzira na razlike među zemljama iz kojih dolaze ponajbolje razumeju, ujedinjeni i izdvojeni u Sremskim Karlovциma, mestu u kojem je osnovana i prva srpska crtačka škola, po nalogu mitropolita Stefana Stratimirovića, daleke 1809. godine, pitamo se da li su nemački umetnici podučili svoje umetnike domaćine, ili su svojim domovima otišli obogaćeni za iskustvo koje tamo ne mogu da steknu? Nadamo se da su međusobni utisci korisni obostrano, s obzirom na današnju otuđenost koje je zarazila savremene umetnike koji sve manje međusobno komuniciraju i sarađuju. Upravo zato, uspeh je realizovan radnim susretom i nakon toga krunisan izložbom zahva-

Ijujući ideji Maje Erdeljanin, naše renomirane umetnice, urednice likovnog programa Kulturnog centra Novog Sada koji institucionalno, još jednom staje ispred vrhunskih umetničkih projekata. Sa druge strane, potrebno je opisati i delimično okarakterisati rad 14 umetnika različitih vizuelnih polazišta, njihove ekskurse van ateljea, u prirodi, u sasvim drukčijem okruženju nego što su inače navikli da deluju, u kome su proizveli autentične likovne manifestacije izvedene u raznolikim tehnikama.

Slede imaginarni polusimultani razgovori između umetnika u formi dija-logovanja.

Stephanie von Hoyos: Moj rad sam nazvala *Bez obala*, njime nisam želela da ogranicavam stvaralački proces već da likovnim jezikom sugerisem na leptirasti oblik u hlorofilnim kolorističkim tonovima zelene, gde linije olovke ulaze u polja mekih prelaza. Obale su ponekad spasonosne, a nekad podsećaju na granice. Možda je na takvu vizuru uticala Fruška Gora? Za razliku od Vašeg rada koleginice Novaković, u mom nema pritisaka crnila kao na vašoj slici?

Ana Novaković: Svaki umetnik se često susreće sa periodom kada mu se vrzma po glavi previše stvari. U takvim situacijama nastoji da napravi rez koji će ga izvući iz kriznih momenata. Stvarati u tim trenucima može biti više nego plodonosno iskustvo koje ga revitalizuje i osnaži za dalje korake u svom radu. Moja slika *Cut* je pokušaj da se približi nemušti osećaj prekretnice koja nikako da nastupi... To nije pritisak crnila, koleginice, to je izraz trenutnog stanja.

Miloš Vučanović: E vidite, drage koleginice, ja nisam često imao običaj da svojim nazivima crteža suviše upućujem na neki određen status stanja svesti ili slično. Crtež metalnim opiljcima opisuje posrednim putem, metodom metafizičke kvazikontrolisanosti da je stvaralački proces umrežen sa svim prirodnim i kosmičkim vibracijama. Medijatorski, ja nastojim da otvorim aure u loptastim dinamizmima energija, da vreme koje će ti biti potrebno da shvatiš bude što je moguće kraće!

Ingrid Redlich Pfund: Dok vas slušam, mogu primetiti da ste se uvikli u unutarnje hodnike hermetički mišljene i molovane. Obrisni prirode su pred nama i u nama u bezbrojnom broju kombinacija i ponavljanja koji tako izgledaju samo na prvi pogled. U papiru je suvi otisak jedan od najsliskovitijih primera jedinstva minimalističkog izraza koji ljudi praktikuju hiljadama godina unazad. Papir se i pravio od granja suvog ili papirusa, pritiskivan i sjedinjen davao je čoveku mogućnost za nadahnuće i čistotu u izrazu. *Susret u ševaru* je naziv mog rada koji predstavlja jedno moguće viđenje kadriranja...

Lazar Marković: Trenutno ne razmišljam o tome što pričate. Ne slušam vas jer sam se zaradio. Radim sliku koja podseća na jednu od mojih grafika, bez obzira na tehniku u kojoj je izvedena. Moja slika se zove *Bez naziva*, zapravo je to intimistička studija na kojoj je šoljica kafe, deo moga svakodnevlja u kojem promišljam umetničke postupke i njihove varijacije. Slojevitost slikane ili štampane materije, to je ono što me okupira i pokreće. Volim da razgovaram s kolegama o onome što radim/o. To mi nekako dođe kao nasušna potreba.

Hansjürgen Vogel: Jeste, dobro je komunicirati sa drugim umetnicima, pogotovu ako imaju drukčije poglede na umetničke izraze. Na taj način se odmaramo od svojih konstanti od kojih ne odstupamo. Moj crtež nazvao sam *Kain i Avelj* koji se bavi većitom temom dvojakog sveta i njihovih suštih suprotnosti. Naš svet je sazdan od dobrog i zlog, u jednakoj meri. Sve je u dualitetima, sudsarima i kontrastima. Crtež je univerzalni medij koji opstaje kroz vreme. I on je, kolega Markoviću, nasušna potreba!

Maja Erdeljanin: Ali kolege, zaboravili ste boju i njenu svakodnevnu upotrebu, značaj i moć. Bojama se možemo izlečiti, njome pokušavaju da nas zavedu i općine, svakakve sposobnosti naučnici pripisuju bojama. Moj ciklus slika, akvarela i kombinovanih tehnika nazvan *Color therapy* teži da pojasni funkciju pojedinih boja i komentariše savremenu upotrebu boje putem osećaja. Doživljajem crvene, plave ili indigo sfere, slike poseduju kontrolisanu ideju u osnovnoj postavci, dok je finalizacija na platnima slobodna i gestualna.

Stefan Wehmeier: Zanimljivo... Ja sam moj rad vezao za podneblje u kome je nastao, *Karlovcı – hills* I je nastao spontano i rasterećeno u odnosu prema okruženju i raspoloženjima koja su me tada obuzimala. Poigrao sam se sa asocijativnim likovnim ravnotežama, u kojima je odvajanje jednako sa spajanjem. Nešto slično dualitetu o kome ste govorili. U zemljinoj utrobi su pohranjene sve tajne, ali i objašnjenja koja su analogna dešavanjima na površini zemlje. Od dole pa do vrha, do vrha brda, dokle pogled seže. I sve igra u nemirnim potezima iščekujući ponovni susret koji nosi radost...

Nebojša Lazić: Slika koju sam ja realizovao prilikom ovog druženja ukazuje na nemio događaj u budućnosti koji sve čeka, a koji je sastavni deo života, njen konac ili kraj nazvan smrt. Zašto lobanja asocira ljudi samo na smrt? Da li nekad pomisle na stanište sopstvenog mozga? Trenutno stanište, ograničen život, kratka linija života. Sve je na mojoj slici, ironično nazванoj *Bella morte* u crno-beloj verziji pokazano. I crno bela polja, u kolažiranim fragmentima stvarnosti, sa manjim lobanjama kao sopstvenim satelitima.

Stephan Juttner: *Leeman brothets* su prikazani u grčevitoj borbi, prijatelji moji, sve je danas borba između suprotstavljenih svetova, između različitih mišljenja i stavova. Sve je podeljeno i mir samo naizgled postoji. U pop-artovskoj atmosferi, u grafitterskom maniru zidne slike, na mojoj slici može da se prepozna grčkih ljudskih primarnih modela ponašanja koji nikako vremenom da evoluiraju. Za mene je umetnost isto što i tema kojom se bavim. Moji su nazori jednostavniji, barem ja tako mislim, no...

Rosa Zschau: Linorezati ovde u Sremskim Karlovcima, stvarno je bilo izazovno i poučno iz više razloga. Baroknost Sremskih Karlovaca i njegova srednjoevropska nota i karakter meni su se činili veoma bliskim. Čula sam da se ovde organizuju takmičenja u spravljanju najboljih kuglofa. Nije ni čudo što mi je izuzetno lako išlo od valjka i ruke. Moj linorez *Dekorativni elementi Sremskih Karlovaca* je preplitanje i udvajanje linija karlovačkih zgrada, u magnovenju zumiranog kadra.

Slobodan Knežević Abi: Svedeno!

Karolina Mudrinski: Abi je sve rekao. U *Konačnim poljima* je predstavljeno moje dugogodišnje analiziranje prostornosti. Gde god da se nalazim ja lociram tu temu i nastavljam da tragam. Alatke su dostupne u savremenoj umetnosti. Metodi se relativizovani i skloni improvizaciji. Sredstva su moćna onoliko koliko im mi dozvolimo! *Linkovanje* je, svedoci smo toga, preko potrebno, i ovde i tamo negde napolju, svuda...

Gabriele Schröder: Instalacija ili objekat koju sam realizovala u Sremskim Karlovcima osmišjava jednu moguću viziju utilitarno-duhovnog prostora koji je zaštićen od profiter-skih vidri i nasrtaja novog tehnološkog doba. *Polje razumevanja* je upravo mesto na kome sam se upoznala sa umetnicima iz Novog Sada. Jezici su tada nebitni i samo su tehnička stvar. Baš kao naš razgovor! Ne vidim da smo imali problema oko nemačkog ili srpskog jezika? Ili je za sve zaslužna ta globalna englenizovana terminologija koja je u naše živote unela reč **link**?